Χριστιανισμός και επιστήμη

Πρόλογος

Η επιστήμη είναι αυτή που σαν παιδί της φιλοσοφίας κατάφερε να μας βγάλει από τον Μεσαίωνα και να γνωρίσουμε καλύτερα τον κόσμο και τον άνθρωπο. Η γνώση δηλαδή των επικίνδυνων θεμάτων - του απαγορευμένου καρπού της Γνώσεως δηλαδή, που έλυνε μέχρι τότε ο Χριστιανισμός με τις γνώσεις που είχε "εξ Αποκαλύψεως" και αποδείχθηκαν εντελώς λανθασμένες. Άλλωστε ακόμα λένε *"άγνωσται αι βουλαί του Κυρίου"* όταν δεν έχουν απάντηση "εξ Αποκαλύψεως" για όλα, όπως αφήνουν να εννοηθεί.

Θα προσπαθήσουμε να δούμε και να καταλάβουμε πως αυτό το θέμα της επιστήμης που κανονικά θα έπρεπε να ήταν η ταφόπλακα του Χριστιανισμού, έχει καπελωθεί εν μέρει από την Εκκλησία και χρησιμοποιείται, όπως μας έχει συνηθίσει βέβαια με χαμαιλεοντισμό, σαν να μην την αγγίζει και ίσως να την ενισχύει. Θα δούμε τι πραγματικά έχει πει κατά καιρούς για την επιστήμη, και τι λέει τώρα, όπως και το τι έχει πει η επιστήμη που ανατρέπει την χριστιανική κοσμοθεωρία. Επίσης θα δούμε τις νεώτερες προσπάθειες που κάνει η Εκκλησία να εκμεταλλευτεί την επιστήμη. Μπορεί να θεωρηθεί και συνέχεια της σελίδας για την "σχέση της Ορθοδοξίας με την λογική και τη γνώση".

Τί λέει σχετικά η Εκκλησία

Αν ψάξουμε στις χριστιανικές ιστοσελίδες το θέμα αυτό θα δούμε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κάτι παρόμοιο με τα παρακάτω:

> *Η Εκκλησία δεν απειλείται, γιατί η αλήθεια δεν απειλείται. Αν η επιστήμη απειλεί την αλήθεια, τότε απειλείται και η Εκκλησία. Αν η επιστήμη συμμαχεί με την αλήθεια, τότε συμμαχεί και με την Εκκλησία. Ακούμε συχνά να γίνεται λόγος για το τέλος του Θεού. Τέλος θα μπορούσε να έχει η επιστήμη που ασχολείται με τα πεπερασμένα και πιστεύει πως το τέλος του ανθρώπου είναι τέλος. Όχι ο Θεός. Στην Εκκλησία τέλος σημαίνει αρχή και τελείωση.*
>
> *(Μητροπολίτης Μεσογαίας & Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος. – Συνέντευξη, «Βήμα», 24/1/2006).*

> *Επιστήμη είναι η έρευνα τού κτιστού. Η Θεολογία η αποκάλυψη τού Ακτίστου.*

> *Και τα δύο μαζί, είναι τα δύο πόδια που βοηθούν κάποιον να σταθεί σωστά στον κόσμο, έχοντας καλή γνώση τού περιβάλλοντός του, αλλά και τού Πλάστη του (από εδώ).*

Αυτό που δεν λένε είναι ότι το "άκτιστο" δηλαδή το μη υλικό, για το οποίο μας λένε ότι είναι κάτι άπιαστο από την επιστήμη, είναι μια σχετικά νεώτερη ορολογία τους που στηρίζεται σε μια σειρά μύθων ήδη δομημένους με "κτιστές" λογικές και ενέργειες, πέρα του ότι για αυτό δεν ξέρουν τίποτα απολύτως πέρα από τις θρυλούμενες αναφορές για εμπειρίες, κάποιων "αγίων".

Αξίζει κάποιος να ρωτήσει εδώ, αν με το Εκκλησία και Θεολογία αναφέρονται ή όχι για τον θεό τους, δηλαδή τον συγκεκριμένο Γιαχβέ της Παλαιάς Διαθήκης, και τον γιο του τον Ιησού της Καινής, ή μιλάνε για τον άχρωμο θεό των Δημιουργιστών, δηλαδή έναν θεωρητικό και μη ιστορικά εμφανίσιμο θεό, γιατί κάποια στιγμή να είστε σίγουροι δεν θα το διευκρινίζουν καθόλου, αφού πρακτικά μιλάνε για τον δεύτερο αλλά πάντα εννοούν τον πρώτο. Ο δεύτερος ακόμα δεν έχει αγγιχτεί από την επιστήμη, με την έννοια ότι δεν ξέρουμε ακόμα πως δημιουργήθηκε το σύμπαν και αν έχει αρχή και ίσως αιτία. Το να θεωρεί κάποιος ότι υπάρχει ένας τέτοιος θεός που το έφτιαξε πέρα από το τελείως αστήρικτο της θεώρησης, δεν μπορεί να έχει αντίλογο από την επιστήμη γιατί κανείς μας δεν ξέρει και ο καθείς μπορεί να το φαντάζετε όπως του καπνίσει. Η "έλλειψη" απάντησης από την επιστήμη στο συγκεκριμένο θέμα, κάνει την Εκκλησία και τους θεϊστές να το χρησιμοποιούν σαν την βάση των επιχειρημάτων τους, στο να στηρίξουν σε αυτή την άγνοια μας, τον συγκεκριμένο θεϊστικό τους μύθο και την ιδεοληψία τους και να το επιβάλλουν σαν μοναδική αλήθεια, παραγράφοντας ότι έχει ανατραπεί ήδη από την επιστήμη στις θεωρήσεις τους.

Τί έχει αναιρέσει από τον Χριστιανισμό η επιστήμη

Οι χριστιανοί και όλοι οι θεϊστές, έχουν ένα συνεχές μότο, ότι η επιστήμη δεν επηρεάζει την θρησκεία ή την πίστη και το λένε συνέχεια σαν να θέλουν να το πιστέψουν και οι ίδιοι. Θα δούμε κατά πόσον αυτό μπορεί να είναι αληθές ή όχι.

Ο Χριστιανισμός στηρίζεται σε δύο βασικούς μύθους, αυτόν της Δημιουργίας, των πρωτόπλαστων και της Πτώσης και του άλλου της εμφάνισης στην Γη του γιου του Ιεχωβά (του θεού που είχε αγαπημένο λαό τους Εβραίους), που ήρθε για να λυτρώσει τον άνθρωπο από τις επιπτώσεις της Πτώσης και να του υποσχεθεί (αν τον πιστέψει) την αθανασία. Φυσικά οι δύο αυτοί κύριοι μύθοι πλαισιώνονται

από ένα σωρό συμβάντα και κυρίως θαύματα που περιγράφονται στην Αγία Γραφή.

Η επιστήμη είναι η εμπεδωμένη γνώση της ανθρωπότητας που όχι μόνο στηρίζεται στα πλέον σίγουρα στοιχεία, όπως είναι η λογική, η παρατήρηση και το πείραμα, αλλά μας έχει δημιουργήσει αξιόπιστα εργαλεία για να επεκτείνουμε τις περιορισμένες μας αισθήσεις σε πεδία της ύλης που παλαιότερα δεν υπήρχαν. Έχει επιπλέον κανόνες για την επικοινωνία των επιστημόνων, τις δημοσιεύσεις, τις κριτικές κ.λπ., ώστε αν κάτι δεν μπορεί να δημοσιευθεί και να αποδειχθεί και από άλλους επιστήμονες, δεν μπορεί να θεωρηθεί σας γνώση, δηλαδή αλήθεια. Είναι δηλαδή ανοικτή στην κριτική και αυτοδιορθώνεται. Αυτό την κάνει να μας δίνει την μοναδική Αλήθεια που γνωρίζει η ανθρωπότητα σήμερα, αφού συνδράμεται από, και απευθύνεται σε, όλους τους ανθρώπους ασχέτως, φυλής, χρώματος, φύλου, ή θρησκείας, και όλοι αυτοί εκτός από τους προβληματικούς, της έχουν εμπιστοσύνη. Μελετά την φύση και τον άνθρωπο, δηλαδή όλα τα φυσικά φαινόμενα που υπάρχουν και μας επηρεάζουν, όπως και την ανθρώπινη επιρροή στο περιβάλλον. Δεν μελετάει οτιδήποτε είναι μη φυσικό, δηλαδή το μεταφυσικό.

Το μεταφυσικό είναι μια ορολογία που εμπλέκεται με το παραφυσικό και το υπερφυσικό, και αναφέρεται σε πράγματα που έχει σκεφθεί ή δημιουργήσει η ανθρώπινη φαντασία και θεωρεί ότι υπάρχουν, ασχέτως από την Επιστήμη και την γνωστή πραγματικότητα, αν και σε κάποιους τομείς η ίδια η Επιστήμη μελετά το γιατί και πως δημιουργούνται και τις επιπτώσεις τους.

Μόνο που η Επιστήμη σε μια πορεία 3 χιλιάδων χρόνων, έχει κάνει πολύ μεγάλη πρόοδο και έχει βγάλει ήδη πολλά συμπεράσματα:

- Έχει περιορίσει δραματικά το μεταφυσικό/υπερφυσικό που παλαιότερα είχε μεγάλο πεδίο δράσης, εξηγώντας σχεδόν όλα τα φυσικά φαινόμενα, όπως οι οπτικές και αισθητικές απάτες, κεραυνούς, κακοκαιρίες, σεισμούς, θεομηνίες ή άλλα σπανιότερα φαινόμενα (καινοφανείς, σφαιρικοί κεραυνοί) που παλαιότερα αποδιδόντουσαν στην οργή, δηλαδή την θέληση, και τις ενέργειες θεών. (Φυσική-Κοσμολογία, Οπτική, Χημεία, Ιατρική, Ψυχολογία).
- Έχει ήδη βγάλει άποψη πως προήλθε ο Γιαχβέ της Βίβλου μέσα από τον πολυθεϊσμό και ότι η ιδιαίτερη λατρεία του, ήταν η προσπάθεια των Εβραίων για να συσπειρώσουν τον λαό του βασιλείου του Ιούδα αρχικά από τις εξωτερικές και εσωτερικές απειλές, και κυρίως από το βασίλειο του Ισραήλ, που ταυτιζόταν πολιτιστικά με τις πολυθεϊστικές κρητικές

αποικίες της Χαναάν στα παράλια (η πραγματικότητα για τον μύθο της Π.Διαθήκης) (Ιστορία, Αρχαιολογία). Το συγκεκριμένο συμπέρασμα είναι το σημαντικότερο γιατί άπτεται εκτός του Χριστιανισμού και όλων των άλλων μονοθεϊστικών θρησκειών όπως της εβραϊκής και μουσουλμανικής θρησκείας, που στηρίζονται πάνω στους μύθους της Βίβλου.

- Έχει ήδη εμμέσως πάρει θέση για φανταστικά σενάρια που μέχρι πριν λίγο καιρό τα θεωρούσανε και ακόμα κάποιοι τα θεωρούν ως ιστορία, τόσο στην Παλαιά όσο και την Καινή Διαθήκη. Αναφέρομαι σε ιστορούμενα θαύματα και δράσεις όπως των Πατριαρχών, του Μωυσή καθώς και το σταμάτημα του Ήλιου του Ιησού του Ναυή, θαύματα του Ιησού των Ευαγγελίων και άλλα παρόμοια. (Φυσική, Χημεία, Κοσμολογία, Ιστορία, Αρχαιολογία, Μελέτη Κειμένων).
- Αυτό είναι υποσύνολο του προηγούμενου αλλά πρέπει να τονισθεί, ότι δεν έχει βρει η επιστήμη κανένα ιστορικό στοιχείο για την θρυλούμενη ύπαρξη του Ιησού των Ευαγγελίων και την "κοσμοϊστορική" του δράση ή των Αποστόλων ακόμα και του Παύλου πέρα από χριστιανικές πηγές. Οι πρώτοι χριστιανοί εμφανίζονται ιστορικά το 112 κ.ε. και τα πρωτοχριστιανικά κείμενα μιλάνε για έναν άλλο Ιησού πνευματικό και πέρα από θεωρίες σε τίποτα απτό δεν συμφωνούν με τα Ευαγγέλια. Μάλιστα η ανεύρεση πληροφοριών για την σέχτα του Κουμράν δείχνει ότι ο μύθος των Ευαγγελίων δεν ήταν πρωτότυπος και το πιθανότερο ο Χριστιανισμός να είναι εξέλιξη της σέχτας των κουμρανών. Τα Ευαγγέλια εμφανίζονται μετά το τέλος του 2^{ου} αι. και τον 4^{ο} λογοκρίνονται. Η πορεία και εξέλιξη του χριστιανισμού δεν ήταν αυτή που πλασάρει η Εκκλησία, αλλά μια εξέλιξη φονταμενταλιστική που κατάργησε και απαγόρευσε κάθε άλλη θεώρηση και έφερε τον Μεσαίωνα. (Ιστορία, Μελέτη κειμένων, Αρχαιολογία).
- Έχει ξεκαθαρίσει ότι στα κείμενά τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής, υπάρχουν αλλεπάλληλες προσθήκες ή αλλοιώσεις σε διάφορες εποχές. (Αρχαιολογία, Μελέτη Κειμένων).
- Έχει ξεκαθαρίσει ότι η Κοσμολογία πάνω στην οποία στηριζόντουσαν οι χριστιανοί επί 1.600 χρόνια, τόσο στα ιερά κείμενα όσο και στην "Χριστιανική Τοπιογραφία" του Ινδικοπλεύστη, είναι τελείως μυθική και δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Άλλωστε ήδη ξέρουμε από την ιστορική μελέτη ότι προήλθε σε μετασκευή από τους βαβυλωνιακούς μύθους κατά την εξορία εκεί. (Φυσική, Κοσμολογία).

- Έχει ξεκαθαρίσει στη γνώση ότι όλα τα έμβια στον πλανήτη μας, έχουν ξεκινήσει από κοινό πρόγονο, και στη γνώση πως γεννήθηκε το ηλιακό σύστημα, ανατρέποντας σχεδόν πλήρως την Εξαήμερο και την ιδέα ότι ο άνθρωπος είναι δημιούργημα κάποιου άλλου όντος.
- Έχει επίσης δείξει ότι οι ψυχικές παθήσεις, τα απωθημένα και οι ανεκπλήρωτες επιθυμίες του ανθρώπου δεν είναι έργα θεού ή δαιμόνων, αλλά αποτέλεσμα ασυνείδητης δραστηριότητας δημιουργημένης από καταστάσεις της προηγούμενης του ζωής και κυρίως της παιδικής του ηλικίας και του άμεσου περιβάλλοντος, ή τέλος της κληρονομικότητας του. (Ιατρική Ψυχολογία).
- Δεν έχει βρει μέχρι στιγμής κάτι που να μοιάζει με ψυχή στον άνθρωπο, όπως την φαντάζονται οι χριστιανοί, η δε γέννηση του κάθε ανθρώπου, ξεκαθαρίστηκε ότι δεν είναι απόφαση κάποιου θεού, εκτός αν στην εξωσωματική γονιμοποίηση, βιάζεται ο "παντοδύναμος" Γιαχβέ από τον γιατρό, για να γεννήσει μία νέα "ψυχή". (Βιολογία, Γεωλογία, Κοσμολογία, Παλαιοντολογία).
- Έχει ξεκαθαρίσει ότι για να γεννηθεί άνθρωπος αρσενικού γένους όπως ο υποτιθέμενος Ιησούς, δηλαδή άνδρας, χρειάζεται οπωσδήποτε χρωματόσωμα Χ, δηλαδή να υπάρχει σπέρμα από άνθρωπο πατέρα (δηλαδή απόγονο του Αδάμ όπως πιστεύεται, δηλαδή τελικά έχον τον προπατορικό αμάρτημα όπως πιστεύεται από τους χριστιανούς) αποκλείοντας οριστικά την παρθενογένεση ανδρός. (Βιολογία).

Με αυτά τα λίγα στοιχεία γιατί αν ψάξουμε θα βρούμε και άλλα, η Επιστήμη δείχνει εμμέσως φυσικά, αλλά με αρκετή σαφήνεια, ότι ο Γιαχβέ της Βίβλου και ο γιος του ο Ιησούς των Ευαγγελίων, δεν έχουν καμία σχέση με την φυσική πραγματικότητα, αλλά με διεργασίες που έγιναν στους Εβραίους κατά την διάρκεια της ιστορίας τους και τον μύθο τους για την ύπαρξή και πορεία τους αλλά και στην ανάγκη του περιορισμένου συνειδησιακά ανθρώπου να θέλει έναν πατερούλη. Αυτό φυσικά ισχύει και για τις άλλες θρησκείες, αλλά δεν είναι του παρόντος. Το γεγονός ότι όλες οι θρησκείες που μεταξύ τους είναι ανταγωνιστικές, έχουν παρουσία που εξαρτάται από γεωγραφικούς και ιστορικούς όρους, κάνει τελείως αδύναμη την οποιαδήποτε αλήθεια τους.

Την μεγαλύτερη ζημιά στην χριστιανική ιδεολογία την έκαναν ο Δαρβίνος με την διατύπωση της θεωρίας της Εξέλιξης και ο Φρόιντ με την διερεύνηση της ψυχολογίας του ανθρώπου. Έκτοτε η επιστήμη απόδειξε τις θεωρίες αυτές και

έχουν γίνει πλέον κοινό μας κτήμα. Οι χριστιανοί πλέον δεν έχουν επιχειρήματα για τις θεωρίες τους και σταδιακά μετατρέπουν τον θεό τους σε μια συμβολική φιγούρα παρά ιστορική, σε κάτι που θυμίζει τον θεό των Δημιουργιστών, αν και πάντα στο μυαλό τους υπάρχουν και δουλεύουν οι γνωστοί τους μύθοι.

Αυτό που δεν έχει ξεκαθαρίσει ακόμα η επιστήμη είναι αν το σύμπαν έχει ή όχι αρχή και αν έχει αρχή, ποια είναι η αιτία της ή αν υπάρχει κάτι άλλο πέρα από το σύμπαν που εμείς γνωρίζουμε ή αν υπάρχουν άλλα σύμπαντα. Επίσης δεν έχει ξεκαθαρίσει απόλυτα πως ακριβώς έγινε η αβιογέννεση, δηλαδή η δημιουργία των πρώτων κυττάρων από ανόργανα υλικά, και αν έγινε στην Γη ή (και) αλλού και είναι ακόμα θέματα προς διερεύνηση.

Από ό,τι καταλαβαίνετε, ακόμα και να βρεθεί τελικά ότι για το Σύμπαν μας υπάρχει αρχή και να υπάρχει αιτία για αυτήν, δεν σημαίνει ότι απαραίτητα αυτή η αιτία θα είναι ον, μάλιστα έλλογο ον και φυσικά ούτε απαραίτητα θεός, αφού μετά από αυτό τίθενται άλλα ερωτήματα, δηλαδή αν η αιτία είναι ον, πως γεννήθηκε αυτό, πόσα είναι και τι περιλαμβάνει ο δικός τους κόσμος. Δεν υπάρχει όμως περίπτωση να είναι ο Ιεχωβάς, για τον οποίο ήδη είπαμε τι ήταν και πως δημιουργήθηκε, είχε ιστορική παρουσία και είπε τις θελήσεις του στον αγαπημένο του λαό κλπ, έργα δε που αποδίδονται σε αυτόν δεν έχουν κανένα ίχνος αληθείας, για κάποιον που δεν διακατέχεται από πίστη προς την ιδεολογία αυτή.

Το γεγονός ότι η ανάπτυξη της επιστήμης δημιουργεί ύφεση της θρησκείας, φαίνεται ξεκάθαρα από τις στατιστικές. Όλες οι χώρες με θεοκρατικά καθεστώτα ή που η θρησκεία παίζει σημαντικότερο ρόλο σε αυτές, έχουν και την χειρότερη σχέση με τις ελευθερίες του ανθρώπου και φυσικά με την επιστήμη.

Το φαινόμενο της αστρολογίας και η αστοχία της επιστήμης

Βλέπετε ότι τελικά η επιστήμη επηρεάζει τις ιδεοληψίες και εδώ αναφέρομαι βασικά στην χριστιανική κοσμοθέαση, άρα σε κάποιον βαθμό και την πίστη. Θα μου πείτε, μα σήμερα έχουμε ήδη την πλήρη γνώση ότι οι πλανήτες και τα άστρα δεν έχουν καμία προφανή επίπτωση στον ψυχισμό και χαρακτήρα του ανθρώπου, δηλαδή μιλάω για το φαινόμενο της αστρολογίας. Δεν υπάρχει καμία έρευνα και έχουν γίνει πολλές, που να μας δείχνει έστω κάποια συσχέτιση των στοιχείων της αστρολογίας με την πραγματικότητα. Ακόμα και η ίδια η αστρολογία βρίσκεται σε αμηχανία αν θα συνεχίσει να χρησιμοποιεί τον ζωδιακό της σύγχρονης εποχής ή της εποχής πριν από δύο χιλιάδες χρόνια που χρησιμοποιεί ακόμα, σαν τους παλαιοημερολογίτες, αλλά συνεχίζει και το κάνει αφού τα αντίστοιχα πρόβατα δεν

έχουν γνώμη γιατί αν είχαν θα δεχόντουσαν τις επιστημονικές αποδείξεις.

Παρ, όλα αυτά, παρά τις συντριπτικές ελλείψεις οποιασδήποτε ένδειξης ή απόδειξης για την θεωρία αυτή, που διαδίδεται και πιστεύεται σαν θρησκεία, πάρα πολλοί συνάνθρωποί μας, διαβάζουν με ενδιαφέρον τα ζώδια και πιστεύουν σε αυτά. **Βλέπουμε λοιπόν πως η εξέλιξη της επιστήμης δεν σημαίνει αυτόματα διάλυση των ιδεοληψιών**, όπως είναι η αστρολογία ή οι θρησκείες, όταν πολλοί ακόμα συνάνθρωποι μας έχουν την ανάγκη να πιστεύουν σε αυτά. Ναι, αυτό έχει να κάνει τόσο με την μόρφωση αλλά κυρίως με την συνειδησιακή ηλικία των ανθρώπων. Άμα δεν θέλεις να μεγαλώσεις και θες να περιμένεις τον άγιο Βασίλη, κανένας δεν μπορεί να σε πιέσει ή να σε αναγκάσει να τον απαρνηθείς, **αλλά θα πρέπει κάποια στιγμή να ξεκαθαρίσουμε τι ανήκει στην παιδική ηλικία και την φαντασία και τι στων ενηλίκων και την πραγματικότητα**.

Ορθοδοξία και επιστήμη

Ιστορικά η σχέση επιστήμης και θρησκείας ήταν κάκιστη, όλοι το ξέρουμε εκτός από τους απολογητές. Από τον 5^{ο} αιώνα που καθιερώθηκε η Αγία Γραφή σαν θέσφατο, οτιδήποτε την αναιρούσε είτε στο γράμμα της είτε στην ερμηνεία από την κυριαρχούσα Εκκλησία, είχε πρόβλημα, αφού κάθε άλλη άποψη όχι μόνο επιστημονική, εθεωρείτο αίρεση ή εκ του Διαβόλου και αφού αφοριζόταν πατασσόταν με τους νόμους και τα όπλα της Ρώμης, που μετεξελίχθηκε σε Βυζάντιο. Διαβάστε εδώ για την σχέση ειδικά των ορθοδόξων με την "άλλη άποψη" και φυσικά και την επιστημονική. Αποτέλεσμα αυτού είναι και η φράση "πίστευε και μη ερεύνα" που μας έλεγαν μέχρι πριν λίγα χρόνια και τώρα μας λένε να την ξεχάσουμε.

Την φιλοσοφία και την επιστήμη που είναι παιδί της, δεν την πολέμησε μόνο η Ανατολή, το ίδιο έγινε και στην Δύση. Αν ρωτήσετε έναν ορθόδοξο, θα σας πει ότι "*διώξεις έκανε μόνο η αιρετική παπική Εκκλησία με την Ιερά Εξέταση και αυτό επειδή είναι αιρετικοί, δηλαδή είχαν στρεβλές απόψεις και δεν κατάλαβαν τα αληθινά νοήματα των κειμένων τους και των κανόνων τους που οι ορθόδοξοι έχουν καταλάβει*". Ας το κρατήσουμε αυτό για αργότερα γιατί στο μυαλό τους και στον λόγο τους, για τις διώξεις των άλλων (Δυτικών) φταίνε οι απόψεις τους, αλλά των ορθοδόξων δεν φταίνε και δεν χαρακτηρίζουν την Εκκλησία οι δράσεις των αυτοκρατόρων ή των φανατικών χριστιανών ακόμα και ιεραρχών, για ό,τι έκαναν διώκοντας επιστήμονες ή όσους εξέφραζαν διαφορετική άποψη από την δική τους.

Στην Δύση όμως υπήρχε μια αξιοσημείωτη διαφορά όπως δείξαμε στο "Η φιλοσοφική σκέψη στον Δυτικό Μεσαίωνα – Γιατί η Αναγέννηση έγινε στην Δύση". Για δικούς τους λόγους, κυρίως της γλώσσας και της σπανιότητας των αρχαίων κειμένων που είχαν οι Δυτικοί, ακολουθώντας κυρίως τον Αυγουστίνο παρά τους άλλους Πατέρες της Ορθοδοξίας, έψαχναν ματαίως φυσικά, σε όλο τον Μεσαίωνα, να βρουν αποδείξεις για την ύπαρξη του Θεού με την λογική, κάτι που οι ορθόδοξοι ευθύς εξ αρχής απέκρουαν και απέκλεισαν τελικά και δογματικά στην Ύστερη Εποχή. Αυτό είχε στην Δύση την ευεργετική επίδραση για την επιστήμη, δημιουργίας νέων δυνατοτήτων στο ανθρώπινο πνεύμα, να ψάχνει πιο ελεύθερα και να βρίσκει. Η πολιτική διάσπαση που υπήρχε, η απεξάρτηση των πανεπιστημίων από την Εκκλησία και το πανεπιστημιακό άσυλο, βοήθησαν επιπλέον να δημιουργηθεί σιγά σιγά η ελεύθερη φιλοσοφία και η πραγματική Επιστήμη, στηριγμένη απόλυτα στην Λογική μακριά από ιδεοληψίες.

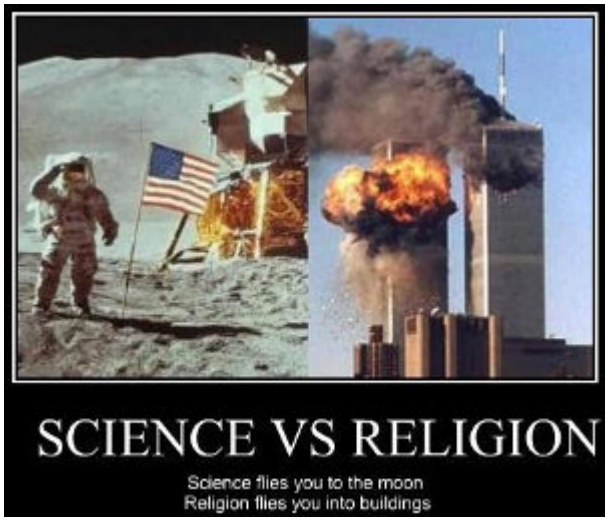
Η Παπική Εκκλησία δεν έμεινε με σταυρωμένα τα χέρια. Δεν είχε την δυνατότητα να επιβάλει πάντα και εύκολα τις τιμωρίες της, αφού η πολιτική σκηνή στην Ευρώπη ήταν κατακερματισμένη, αλλά έφτιαξε την δική της δομή, την Ιερά Εξέταση, καθυστερημένα ευτυχώς, για να τιμωρεί όσους διαφωνούν με τα δόγματά της, κάτι που στην Ανατολή δεν είχε ανάγκη η Εκκλησία, αφού για αυτήν καθάριζε το βυζαντινό κράτος και μετά ο Σουλτάνος που είχε δώσει μάλιστα ήδη στην Εκκλησία αστυνομικές δυνατότητες για τον έλεγχο των Ρωμιών.

Αν διαβάσετε λίγο πιο προσεκτικά στα κείμενα των νεοαπολογητών, πλέον δεν αρνούνται ότι υπήρξαν κάποια "ελάχιστα" όπως λένε προβλήματα, αλλά όπως ισχυρίζονται ήταν από λίγους φανατικούς και η δράση κανενός από αυτούς δεν επηρεάζει την Ορθοδοξία. Η Ορθοδοξία θεωρούν ότι είναι κάτι το αγνό και το ανέγγιχτο από οτιδήποτε.

>Η αλήθεια φυσικά δεν είναι αυτή. Τα προβλήματα δεν ήταν λίγα αλλά πολλά: Κάψιμο των βιβλίων, σίγαση με κάθε τρόπο κάθε άλλης άποψης, δολοφονίες, αφορισμοί, ξύλο μεταξύ τους με αιρετικούς, γενοκτονίες, καψίματα αλλόδοξων στον Ιππόδρομο κ.λπ.

Όλες οι ιδεολογίες κρίνονται όχι μόνο από τις θεωρίες και τα κείμενα, αλλά και τα έργα που γεννούν. Όπως υποτίθεται είπε και ο Ιησούς "Το δένδρο κρίνεται από τους καρπούς του", άρα οι καρποί της Ορθοδοξίας έχουν ιδιαίτερη σημασία στο να κρίνουμε και την ιδεολογία της και τις πράξεις της. Βέβαια, αλγεινή εντύπωση κάνει που τα έργα της Ιεράς Εξέτασης και των καθολικών τα κρίνουν και τα

σχετίζουν άμεσα με την “αιρετική” τους ιδεολογία, και όχι με εξαιρέσεις, ενώ τα δικά τους, των ορθοδόξων, δεν τα σχετίζουν, αφού η δική τους είναι ορθή όπως λένε και δεν γεννά προβλήματα, αλλά αποτέλεσμα εξαιρέσεων. Στα προβλήματα λοιπόν αρνούνται ότι η Εκκλησία είναι αυτό που λένε κλήρος και λαός μαζί και ότι οι πράξεις του συνόλου είναι πράξεις της Εκκλησίας τους και έχουν σχέση με την ιδεολογία τους, αλλά στα θετικά αντίθετα μιλάνε για το μεγαλείο της πίστης τους δείχνοντας μας και την συνέπεια που έχουν στον λόγο τους.

Ιησούς και Πατέρες

Στα Ευαγγέλια που περιγράφουν την υποτιθέμενη δράση του Ιησού και τις ιδέες του, δεν υπάρχουν πολλά περί επιστήμης. Υπάρχουν όμως μικρά εδάφια που δείχνουν την πλήρη ασχετοσύνη του ήρωα του μύθου, δηλαδή τελικά των συγγραφέων του. Να μην ξεχνάμε ότι η Εκκλησία και οι χριστιανοί, τον ήρωα αυτόν, τον Ιησού δηλαδή, τον θεωρούν όχι μόνο υπαρκτό και ιστορικό πρόσωπο, αλλά ταυτόχρονα “τέλειο άνθρωπο” και επιπλέον “τέλειο θεό” που σημαίνει ότι για κάποιον που ενδιαφέρεται για την επιστήμη θα περίμενε στοιχειωδώς κάποιους υπαινιγμούς ή πληροφορίες αληθείας.

Μας λέει λοιπόν ο Ιησούς ο τέλειος άνθρωπος, ότι το να τρως την τροφή σου με άπλυτα χέρια (θυμηθείτε δεν υπήρχαν τότε πιρούνια και έτρωγαν με τα χέρια) δεν μολύνει τον άνθρωπο...

“20...τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον” (Κατά Ματθαίον, 15: 20).

Να σχολιάσω ότι η πανούκλα τον Μεσαίωνα εξαπλώθηκε μέσα από τον τρόπο που έτρωγαν.

Σε άλλα εδάφια. ο “τέλειος θεός”, μας λέει ότι περίμενε στο τέλος του χειμώνα, πριν ακόμα από την ισημερία, δηλαδή μέσα στον Μάρτιο, μια συκιά να έχει σύκα για να φάει, και αφού δεν είχε την ξέρανε…

“18 Πρωῒ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν 19 καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ’ αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ, μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ” (Κατά Ματθαίον, 21: 18-22).

Την παραπάνω δήλωση–”οικολογικό” θαύμα, ο αγαπημένος μαθητής ο Ιωάννης το αγνοεί, αναγράφεται μόνο στον Ματθαίο και τον Μάρκο. Στον Ματθαίο την ξέρανε αμέσως, στον Μάρκο με καθυστέρηση μιας μέρας, στον Ματθαίο, μπαίνοντας στην Βηθανία, στον Μάρκο βγαίνοντας από την Βηθανία. Ο Λουκάς επίσης το αγνοεί, αλλά έχει ένα παρόμοιο επεισόδιο με άγονη “συκή” μόνο που είναι…παραβολή και όχι θαύμα, που εύκολα μας βάζει σε σκέψεις για την προέλευση των “θαυμάτων” της Καινής Διαθήκης (Κατά Λουκάν, 13: 6-9).

Εδώ, μερικοί χριστιανοί λένε ότι δεν ήταν κανονική συκιά όπως μας το λέει το κείμενο, αλλά αρσενική συκιά ή αγριοσυκιά όπως φαντάζονται. Μόνο που πρώτον το κείμενο δεν το λέει, δεύτερον η αγριοσυκιά κάνει τα αρσενικά σύκα (τους ορνιούς) που δεν ωριμάζουν ποτέ και ΔΕΝ τρώγονται όπως είναι, για τον λόγο αυτό και ο μόνος τρόπος να καταναλωθούν είναι να γίνουν γλυκό με μυρωδικά όπως γαρύφαλλο για να σπάσει η γεύση του μαζί με την ζάχαρη, τρίτον τα σύκα αυτά βγαίνουν αργά μέσα στην άνοιξη και όχι τον Μάρτιο.

Σε άλλο σημείο, ο “τέλειος άνθρωπος” μας λέει ότι στα πτώματα μαζεύονται αετοί και όχι γύπες ή άλλα όρνεα…

“28 ὅπου ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί” (Κατά Ματθαίον, 24: 28)

Σε άλλο σημείο, ο “τέλειος θεός” μας λέει ότι η συναπιά δεν είναι λουλούδι, αλλά…δένδρο, μάλιστα μεγάλο δένδρο, τόσο μεγάλο για να κατασκηνώνουν σε αυτό πουλιά…

“18 Ἔλεγε δὲ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; 19 ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.” (Κατά Λουκάν, 13: 18).

Για όσους δεν γνωρίζουν, το μέγιστο του ύψους είναι το μισό μέτρο και γεμάτο αγκάθια για να μην πηγαίνουν τα πουλιά, δείτε και την φωτογραφία του.

Σε άλλο χωρίο, στο ίδιο κεφάλαιο, ο "τέλειος άνθρωπος" μας λέει ότι η αιτία της κύφωσης μιας γυναίκας είναι ο...Σατανάς...

"11 καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές....16 ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου..." (Κατά Λουκάν, 13: 10-17).

Ειδικά στα θαύματα, θα βρείτε και άλλες "επιστημονικές" θέσεις για τους λόγους που τα θύματα είχαν αποκτήσει το συγκεκριμένο πρόβλημα, που προφανώς είναι και οι αιτίες που "η σύγχρονη ιατρική παρακολουθεί και λαμβάνει υπόψη της για την αντίστοιχη θεραπεία".

Αν διαβάσετε ένα σχετικό άρθρο της ΟΟΔΕ, όπως το "Χριστιανισμός και Επιστήμη", Του Ι. Ταχού, θα διαπιστώσετε ότι προσπαθούν να τσουβαλιάσουν όλους τους αντιπάλους τους και μάλιστα το μισό κείμενο, αναφέρεται αποκλειστικά στους "παγανιστές", νομίζοντας ότι αν η θεώρηση τους φανεί καλύτερη στα πρόβατα από των "παγανιστών", θα έχουν απαντήσει στα αμείλικτα θέματα της καταδίκης της άλλης γνώμης και της επιστήμης, που έκαναν διαχρονικά.

Επίσης, κατά πάγια τακτική τους παίρνουν κάτι από αυτά που είπε ένας πατέρας για το θέμα που φαίνεται ευνοϊκό για αυτούς και με βάση αυτό, θέλουν να μας πουν ότι η ιδεολογία τους είναι συμβατή με την έρευνα και την επιστήμη, ενώ για ότι άλλο αντίθετο υπάρχει, κάνουν την πάπια σαν να μην έχει γραφτεί ή δεν έχει υπάρξει ποτέ.

Στο κείμενο αυτό λοιπόν, χρησιμοποιεί σαν επιχείρημα για να δείξει την συμβατότητα της Εκκλησίας με την επιστήμη:

1. *"η διήγηση (της Γένεσης) παρέλειψε πολλά, επειδή είχε σκοπό να γυμνάσει και να οξύνει το νου των ανθρώπων, ώστε με αφορμή τις λίγες λεπτομέρειες να βρουν και τα υπόλοιπα (Εις την Εξαήμερον PG 29, 33B) επίσης δεν μειώνεται καθόλου ο θαυμασμός μας για τα μεγαλεία του Θεού, αν βρεθεί ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός έφτιαξε όλα τα θαυμάσια δημιουργήματα.(Εις την Εξαήμερον, 25 Α)"*

2. *“Ιωάννου Δαμασκηνού, Διαλεκτικά (PG 94, 529 Α): «Ουδέν της γνώσεώς εστι τιμιώτερο˙ η γαρ γνώσις φως εστι ψυχής λογικής, τούμπαλιν η άγνοια». Ενώ ο Μέγας Βασίλειος γράφει πως για το Χριστιανισμό σημασία έχει η καλή χρήση της επιστήμης (Όροι κατά πλάτος, 2, 3): «Δεν πρέπει, επειδή μερικοί δεν χρησιμοποιούν καλώς την ιατρικήν, να αποφεύγωμεν κάθε ωφέλειαν που προέρχεται από αυτήν. Ούτε βέβαια πρέπει να καταδικάζωμεν όλας μαζί τας τέχνας, επειδή οι ακρατείς εις τας ηδονάς χρησιμοποιούν την μαγειρικήν ή την αρτοποιίαν ή την υφαντικήν με σκοπόν την απόλαυσιν. (..) τουναντίον, δια της ορθής χρήσεώς των πρέπει να αποδεικνύωμεν την κακήν χρήσιν των από εκείνους». ”*
3. *«Ο Θεός», λέει ο Ψελλός, «είναι φυσικά η αιτία του σεισμού, όπως και κάθε πράγματος, αλλά η προσεχής [δηλ. η άμεση αιτία] του σεισμού είναι η φύση» (Β. Ν. Τατάκη, Η Βυζαντινή Φιλοσοφία, εκδ. Εταιρίας Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, 1977, σ. 187).*
4. *Ο Βάσσος Κασσιανός (6ος-7ος αι.) στα Γεωπονικά του παραδέχεται ότι τα φυτά βγαίνουν από τη γη με τη θέληση του Θεού, διατυπώνει, όμως, την πεποίθησή του, ότι για τη διαδικασία αυτή υπάρχει ένα φυσικό αίτιο (Β. Σπανδάγου-Ρ. Σπανδάγου-Δ. Τραυλού, Οι θετικοί επιστήμονες της βυζαντινής εποχής, εκδ. Αίθρα, σ. 51).*
5. *Ο Μανουήλ Φιλής (13ος –14ος αι.), ζωολόγος, βοτανολόγος και ποιητής, παραδέχεται ότι τα φυτά βγαίνουν από το έδαφος με τη θέληση του Δημιουργού, επιμένει, όμως, στην άποψη ότι η διαδικασία αυτή έχει και κάποιο φυσικό αίτιο.*

Και τα 5 επιχειρήματα, είναι αστεία. Αυτά που χαρακτηρίζουν την Εκκλησία είναι τα δύο πρώτα τα υπόλοιπα αναφέρονται στο Βυζάντιο και εμμέσως στον Χριστιανισμό.

Για την **Εξαήμερο** και την γνώμη του Βασιλείου για την ελληνική φιλοσοφία και κατ`επέκταση την επιστήμη, που ο συγκεκριμένος μάλιστα θεωρείται και προστάτης των ελληνικών γραμμάτων από το σύγχρονο νεοελληνικό κράτος, την έχουμε αναλύσει διεξοδικά εδώ: “Η Εξαήμερος του Μ. Βασιλείου”.

Εκεί θα διαπιστώσετε ότι η δήθεν δυνατότητα “*αν βρεθεί ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός έφτιαξε όλα τα θαυμάσια δημιουργήματα*” είναι θεωρητική χωρίς σημασία και άσχετη, αφού η γνώμη του Βασιλείου για αυτούς που ήδη ερευνούσαν είναι καταγεγραμμένη. Ήδη στον πρώτο του λόγο, εκεί που είναι και το απόσπασμα,

καταφέρεται κατά των Ελλήνων διανοητών, που εξέφεραν κάποια θεωρία περί της δημιουργίας του κόσμου, κοροϊδεύοντας τους ότι ο καθένας τους ανατρέπει τον προηγούμενο (αυτό δηλαδή στο οποίο στηρίχτηκε η επιστημονική έρευνα), αγνόησαν την ύπαρξη του Θεού και δεν παραδέχθηκαν όπως λέει, ότι πίσω από την γέννηση του παντός, υπάρχει μία σκεπτόμενη Αιτία. Για παράδειγμα στην ατομική θεωρία των Λεύκιππου – Δημόκριτου, αναφέρει "*ιστόν αράχνης υφαίνουν αυτοί που γράφουν αυτά, αυτοί που θέλουν ως θεμέλια του ουρανού και της γης και της θαλάσσης τόσον λεπτά και σχεδόν ανύπαρκτα αρχικά σωματίδια, δεν ήξεραν να πουν Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην και διά τούτο η εντός αυτών κατοικούσα αθεΐα τους εξαπάτησε να πιστεύουν ότι τα σύμπαντα είναι ακυβέρνητα και αδιοίκητα, και πηγαίνουν όπως τύχη…τι ωραίο πράγμα η τάξις*". Το επίμαχο σημείο αναφέρεται εκεί που δεν χρειάζεται να αναρωτηθούμε σύμφωνα με τον Βασίλειο στο τι υπάρχει κάτω από την Γη, και στο που αυτή στηρίζεται, αλλά να λέμε ότι "τα πέρατα της Γης στηρίζονται στα χέρια του Θεού" (37). Σαν πιο λογική όμως θέση που φαίνεται να κλείνει ο Μ. Βασίλειος είναι, ότι "*αφού είναι στο κέντρο του κόσμου και αμετακίνητη, δεν πίπτει πουθενά, γιατί βρίσκετε στην φυσική της θέση*" (40). Συνεχίζει όμως για να εξασφαλίσει την πιθανότητα λάθους, στο μέλλον, στο θέμα αυτό και λέγει "*Τούτων δ᾽ ἄν σοι δοκῇ τι πιθανὸν εἶναι τῶν εἰρημένων, ἐπὶ τὴν οὕτω ταῦτα διαταξαμένην τοῦ Θεοῦ σοφίαν μετάθες τὸ θαῦμα. Οὐ γὰρ ἐλαττοῦται ἡ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἔκπληξις, ἐπειδὰν ὁ τρόπος καθ᾽ ὃν γίνεταί τι τῶν παραδόξων ἐξευρεθῇ· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ τό γε ἁπλοῦν τῆς πίστεως ἰσχυρότερον ἔστω τῶν λογικῶν ἀποδείξεων*".

Στην τρίτη ομιλία, πάλι επιτίθεται στους Έλληνες φιλοσόφους στο πως θεωρεί ο κάθε ένας τον ουρανό (10). Καταλήγει λέγοντας "*εγώ δε λέγω ότι, εφ'όσον διά τον δεύτερον ουρανόν παραδίδεται και όνομα άλλο και χρησιμότης ιδιαιτέρα, αυτός είναι άλλος ουρανός διάφορος του εξ αρχής δημιουργούμενου*" Για να μην σας λένε ότι η Αγία Γραφή δεν εθεωρείτο αλάνθαστη για τους Πατέρες. Παρακάτω, στον ίδιο λόγο, το ξεκαθαρίζει (40). Ξανατονίζει την μωρία των θύραθεν φιλοσόφων (των Ελλήνων) (41-2) και τονίζει προς τους εκκλησιαστικούς που θεωρούν την Αγία Γραφή αλληγορική, ότι αυτά "*ὡς ὀνειροτάτων συγκρίσεις καὶ γραώδεις μύθους ἀποπεμψάμενοι". Πρέπει να εννοήσουν το ύδωρ ως νερό και ότι ο διαχωρισμός έγινε για τους λόγους που προανέφερε* (43-7). Το ίδιο λέει και στον όγδοο λόγο.

Στην τελευταία του ομιλία, ο Βασίλειος ξεκινάει μιλώντας κατά των αλληγοριστών χριστιανών που όπως λέει ο μεταφραστής θεωρούν το ύδωρ όχι

ύδωρ, αλλά όπως τους καπνίσει ("*πρὸς τὸ ἑαυτοῖς δοκοῦν ἑρμηνεύουσι*"), και τους παραλληλίζει με του ονειροκρίτες. Επιμένει στην κατά λέξιν ερμηνεία της Γραφής, το χόρτο σημαίνει χόρτο και τα αναφερόμενα σε αυτήν τα δέχεται όπως ακριβώς λέγονται (2, 4). Επαναλαμβάνει στην συνέχεια κάποιες θεωρίες για το σχήμα της Γης και τονίζει ότι "*επειδή δεν έχουν καμία αξία, η Γραφή τα αποσιώπησε ως άχρηστα για μας*" (4).

Αυτά, για να κατανοήσουμε τί εννοούσε στο "*αν κάποτε ανευρεθεί η αλήθεια*".

Στην πραγματικότητα, δεν ενδιαφερόντουσαν για την αλήθεια, ειδικά αν αυτή δεν είχε σχέση με τις γραφές τους και φυσικά δεν ενδιαφέρονται ακόμα, για τον λόγο αυτό έβαζαν και βάζουν συνέχεια εμπόδια στην Επιστήμη. Σημαντικό στοιχείο στον λόγο του Μ. Βασιλείου κοινό όμως στους χριστιανούς εκείνης της εποχής είναι η άρνηση της επιστήμης, θεωρώντας τον επιστημονικό προβληματισμό άθεο και αλληλοκατηγορούμενο. Οι επιστημονικές θεωρίες δεν έχουν καμία αξία για τον Άγιο, το είπε άλλωστε **είναι άχρηστα,** αυτό που έχει σημασία είναι η πίστη στο Θεό που έκανε τόσα θαυμαστά πράγματα. Στην ουσία αυτή ακόμα είναι η γνώμη της Εκκλησίας.

Το 2° χωρίο του **Δαμασκηνού**, μιλάει για την γνώση, που στο μυαλό των χριστιανών σαν ορισμός, έχει να κάνει βασικά και μόνο με την γνώση του Θεού. Είναι τελείως αδύναμο για να μας πείσει ότι ο Δαμασκηνός ενδιαφέρεται για την ελεύθερη φιλοσοφία και τις επιστήμες, κάτι που όχι μόνο δεν ενδιέφερε την Εκκλησία αλλά το πολέμησε (διαβάστε εδώ για την σχέση της Εκκλησίας με την Γνώση)
Ακολούθως, το κείμενο της ΟΟΔΕ για να μας πείσει τι καλή σχέση έχει η Εκκλησία με την επιστήμη, μιλάει για τις επιστήμες στο Βυζάντιο στο κεφάλαιο 2.

Ενδιαφέρον έχει το πρώτο επιχείρημα:

> *"Μήπως γνωρίζουν όσοι κατηγορούν το Βυζάντιο πως τάχα δεν ασχολούνταν με τις επιστήμες, ότι πρώτος ο Ρωμηός Νικηφόρος Γρηγοράς (1295-1359) στα 1325, 2,5 αιώνες πριν από τους δυτικοευρωπαίους επιστήμονες και την Παπική εκκλησία, βασιζόμενος σε δικές του μετρήσεις και μελέτες, κατάλαβε τα σφάλματα του Ιουλιανού ημερολογίου και πρότεινε στον Ανδρόνικο Β΄ την διόρθωσή του ημερολογίου σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του; (Β. Σπανδάγου-Ρ. Σπανδάγου-Δ. Τραυλού)".*

Και είναι ενδιαφέρον, επειδή δείχνει πραγματικά την σχέση της Εκκλησίας με την επιστήμη, άμα αναλυθεί λιγάκι. Γιατί η πρώτη λογική ερώτηση που θα έρθει σε κάποιον είναι, ωραία, το βρήκε και τι έγινε; Μήπως άλλαξε το Ημερολόγιο στο ορθότερο, αφού έτσι ήταν το σωστό; Τι νόημα είχε μια επιστημονική ανακάλυψη στο χριστιανικό Βυζάντιο, που δεν είχε πρόβλημα με την επιστήμη, αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί και θάφτηκε; Η απάντηση που δεν την δίνει η ΟΟΔΕ είναι τίποτα απολύτως και η υπόθεση πραγματικά θάφτηκε. Ο αυτοκράτορας, αν και άκουσε την πρόταση, φοβούμενος την Εκκλησία και τον αμαθή λαό (αμαθή γιατί ειδικά εκείνη την εποχή παρασυρόταν από τους καλόγερους), το αρνήθηκε. Άλλωστε η σχέση των ορθοδόξων με το Ημερολόγιο είναι τραγική, διαβάστε σχετικά εδώ.

Ο "Ρωμηός", όπως λέει η ΟΟΔΕ, Νικηφόρος Γρηγοράς, ήταν από τους ελάχιστους επιστήμονες που έδιναν σημασία στην πραγματική γνώση και έρευνα και για τον λόγο αυτό τάχθηκε κατά του Παλαμά και υπέρ του Βαλραάμ και του δυτικότροπου γνωστικισμού, δηλαδή ότι με την φιλοσοφία, δηλαδή την γνώση και την έρευνα, θα λέγαμε την επιστήμη της εποχής, μπορείς να μάθεις την αλήθεια και όχι με τον διαλογισμό που ήθελαν οι παλαμιστές. Φυσικά ο Γρηγοράς καταδικάστηκε από την Σύνοδο του 1351 και φυλακίστηκε ο "Ρωμηός", γιατί όπως είπαμε η Εκκλησία είχε πρόβλημα με την αντίθετη άποψη, πόσο μάλλον την επιστημονική. Αργότερα το λείψανό του (όταν άλλαξε ο αυτοκράτορας αποφυλακίστηκε για λίγο), βεβηλώθηκε από τον χριστιανικό όχλο με αγάπη φυσικά.

Για την ιστορική αλήθεια, να πούμε ότι ο πρώτος που έγραψε για διόρθωση του ημερολογίου και αυτού χωρίς αποτέλεσμα φυσικά, ήταν ο Εγγλέζος Ρογήρος Βάκων (1212–1292), έναν αιώνα πριν τον Γρηγορά, και η αλλαγή έγινε τελικά από τον Πάπα Γρηγόριο ΙΓ το 1582, που η ορθοδοξία κατά το ήμισυ μόνο αποδέχτηκε το…1923 κάτω από πίεση της πολιτείας και μόνο, που αν δείτε στην σχετική σελίδα, ναι μεν το αποδέχτηκε, αλλά και όχι δεν το αποδέχτηκε όπως στον υπολογισμό του Πάσχα.

Όλα τα υπόλοιπα που αναφέρονται δεν αποδεικνύουν την καλή σχέση της Εκκλησίας με την Επιστήμη, αλλά επιβεβαιώνουν αυτό που γράφουν οι Δανέζης–Θεοδοσίου στο βιβλίο "Στα Χρόνια του Βυζαντίου": Ο Χριστιανισμός καταδίκαζε την αστρολογία, την αστρομαντεία και φυσικά την αστρονομία, τα μαθηματικά κ.λπ. αφού τα έβαζε όλα στο ίδιο τσουβάλι. Αυτά "***επειδή είχαν ελληνική άρα και εθνική βάση χρησιμοποιήθηκαν μόνο στο μέτρο του αναγκαίου κακού (η αστρονομία για τον υπολογισμό του Πάσχα, η αστρολογία από τους αυτοκράτορες κυρίως και κρυφά κ.λπ.). Βρέθηκαν***

όμως παρόλα αυτά μερικοί λόγιοι-επιστήμονες που ανακάλυψαν ατραπούς (κυρίως σε ανώδυνες για τους χριστιανούς επιστήμες που ήταν όμως απαραίτητες για το κράτος αρχιτεκτονική-στρατιωτική τεχνολογία ζωολογία κ.λπ.) προκειμένου να καλλιεργήσουν την αριθμητική, τα μαθηματικά, τη φυσική και την αστρονομία σε μια αυτοκρατορία η οποία με κανένα τρόπο δεν ευνοούσε αυτές τις σπουδές". Στις εξαιρέσεις λοιπόν αυτές ήταν ο Γρηγοράς, ο Ιταλός και μια χούφτα λόγιοι που ή λοιδορήθηκαν ή αναγκάστηκαν να μετανοήσουν, δηλαδή να αλλάξουν άποψη, ή φυλακίστηκαν, ή αναγκάστηκαν να αυτολογοκριθούν για να μην έρθουν σε σύγκρουση με την Εκκλησία, όπως προτείνει ο Θεόδωρος Μετοχίτης.

Είναι φοβερό το πως διαστρεβλώνει ο κος Ταχός ακόμα και τα νομικά κείμενα του Βυζαντίου:

> *"«Την γεωμετρικήν τέχνην εκμανθάνειν και ασκείν δημοσία, ωφελεί. Η μαθηματική (=απόκρυφη αριθμητική) όμως τέχνη αξιόποινος ούσα απαγορεύεται». Από τον Ιουστινιάνειο Κώδικα (IX 18.2). "*

Ο ίδιος, μας λέει σε παρένθεση ότι τα μαθηματικά εθεωρούντο απόκρυφη επιστήμη. Επειδή απλά η γεωμετρία ήταν χρήσιμη στους αρχιτέκτονες και κτίστες για να φτιάχνουν εκκλησίες, αλλά τα μαθηματικά όχι και για τον λόγο αυτό τα είχαν κατατάξει στα μαγικά και τα επικίνδυνα.

Ας δούμε, τέλος, το τελευταίο επιχείρημα που λέει ο Ταχός και έχει πραγματικά πλάκα...

> *"Άλλοι πάλι θα αναφέρουν την δίωξη και τον αφορισμό του Ιωάννη Ιταλού. Η δίωξη αυτή από τη θέση του καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης έγινε έπειτα από επέμβαση του αυτοκράτορα˙ το ίδιο κι ο αναθεματισμός των απόψεών του από κληρικούς, έγινε με απροθυμία από την Εκκλησία και μόνο κατ' επιθυμία του Αλέξιου Α' .....(Cyril Mango, Βυζάντιο. Η αυτοκρατορία της Νέας Ρώμης, εκδ. Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης, σ. 174)."*.

Το ενδιαφέρον είναι ότι χρησιμοποιεί τον Mango σαν πηγή και όχι μια πρωτότυπη πηγή όπως ας πούμε την Άννα την Κομνηνή, που μας λέει σε τελείως ελεύθερη απόδοση: "*ότι αγαπούσε τον Πλάτωνα υπέρ το δέον και δεν έκλεινε εύκολα το*

στόμα του. Αυτό ήταν ανεπίτρεπτο. Κατηγορήθηκε ως ταραχοποιός και παραπέμφθηκε στην Εκκλησία. Τον ανέλαβε ο πατριάρχης Ευστράτιος Γαρίδας για να τον "συνετίσει", αλλά παραδόξως ο Ιταλός τον έπεισε (εδώ θέλει να μας πει ο Mango ότι η Εκκλησία έδειξε απροθυμία!). Τότε το ειδοποιημένο πλήθος (το ορθόδοξο δηλαδή), κινήθηκε να λιντσάρει τον Γαρίδα (τον πατριάρχη του δηλαδή) που πρόλαβε και κρύφθηκε. Τα λεγόμενα από τον Ιταλό συνοψίστηκαν σε 11 αποφθέγματα (από την Εκκλησία φυσικά) και εστάλησαν στον Αλέξιο που ζήτησε από τον Ιταλό, να τα απαρνηθεί και αναθεματίσει δημοσίως, κάτι που αρνήθηκε, έτσι αναθεματίστηκε και ο ίδιος. Η Αλεξία λέει ότι αργότερα μεταμελήθηκε και αποκήρυξε τις πεποιθήσεις του". Το σίγουρο είναι ότι φυλακίστηκε και δεν ξανακούστηκε τίποτα για αυτόν.

Δεν ήταν λοιπόν ο Αλέξιος ο μόνος υπεύθυνος αλλά το ορθόδοξο πλήθος και η Εκκλησία εκτός Γαρίδα, είπαμε κλήρος και λαός μαζί είναι η Εκκλησία, και ακόμα και αν πείστηκε ο Γαρίδας από τον Ιταλό, (αυτό ήταν εξαίρεση) τελικά κυνηγήθηκε από τους ίδιους τους ορθόδοξους για να τον λυντσάρουν.

Μην ξεχνάμε, ότι ήδη από το 788 η Ζ' Οικουμενική Σύνοδος, ότι ποιο επίσημο δηλαδή έχει η Εκκλησία, έβγαλε τους γνωστούς αναθεματισμούς κατά του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής σοφίας, που ο Ιταλός αγνόησε και για αυτό το πλήρωσε, διαβάστε μερικούς:

> *«Τοις ευσεβείς μεν επαγγελλομένοις τα των Ελλήνων δε δυσσεβή δόγματα τη ορθοδόξω και καθολική εκκλησία περί τε ψυχών ανθρωπίνων, και ουρανού και γης, και των άλλων κτισμάτων αναιδώς ή μάλλον ασεβώς επεισάγουσιν ανάθεμα».*
> *Τρεις φορές Ανάθεμα στους Ορφέα, Θαλή, Αναξίμανδρο, Αναξιμένη, Πυθαγόρα, Ξενοφάνη, Παρμενίδη, Ζήνωνα, Εμπεδοκλή, Ηράκλειτο, Αναξαγόρα, Δημόκριτο, Σωκράτη, Πλάτωνα κ.ά.*
> *«Τοις τα ελληνικά διεξιούσι μαθήματα, και μη δια παίδευσιν μόνον ταύτα παιδευομένοις, αλλά και ταις δόξαις αυτών ταις ματαίαις επομένοις, και ως αληθέσι πιστεύουσι και ούτως αυταίς ως το βέβαιον εχούσαις εγκειμένοις, ώστε έτερους ποτέ μεν λάθρα, ποτέ δε φανερώς ενάγειν αυταϊς και διδάσκειν ανενδοιάστως ανάθεμα (α')».*

Διαβάστε τους όλους εδώ από όπου και τα αντέγραψα.

Το να βρίσκουν λοιπόν οι νεοαπολογητές μερικές φράσεις που να λένε ότι κάποια

κείμενα της αρχαίας σοφίας, επειδή ήταν ηθικά συμβατά με τον χριστιανισμό τα δεχόντουσαν, δεν έχει να κάνει σε τίποτα με την διάθεσή τους και την πράξη τους, να καταπνίξουν κάθε άλλη άποψη που διαφωνούσε μαζί τους, άρα και την επιστημονική σε ότι ξέφευγε από τις γραφές τους και την δοξασία τους. Το τι έκαναν και το ποια ήταν τα έργα τους σε αυτό είναι ξεκάθαρο στην σελίδα "η Ορθοδοξία και η άλλη άποψη" και το μόνο που μπορούν να ψελλίζουν ακόμα, είναι ότι οι πράξεις όσων ενεπλάκησαν σε όλα αυτά, που μιλάμε για χιλιάδες νεκρούς και πλήρη φασισμό, δηλαδή απαγόρευση κάθε αντίρρησης, δεν χαρακτηρίζουν το αμόλυντο δόγμα τους, κάτι που δεν το κάνουν όμως στους άλλους όπως στους καθολικούς ή τους αρχαιολάτρες. Η κάθε ιδεολογία όμως κρίνεται τόσο από την θεωρία της όσο και την πράξη της, τόσο οι δωδεκαθεϊστές, οι καθολικοί, οι διαμαρτυρόμενοι, οι ιεχωβάδες και οι μουσουλμάνοι, το ίδιο φυσικά και οι ορθόδοξοι και χωλαίνουν επικίνδυνα στα δύο θέματα, τόσο της ιδεολογίας όσο και της πράξης.

Η σύγχρονη λυκοφιλία των χριστιανών με την επιστήμη

Σήμερα, οι χριστιανοί είναι διχασμένοι στο θέμα της επιστήμης όπως ακριβώς και με το θέμα του ημερολογίου. Κάποιοι, οι λιγότεροι και πλέον ψεκασμένοι, την αρνούνται τελείως και λένε ότι η επιστήμη είναι άθεη, όργανο του Διαβόλου που προσπαθεί να τους αποπλανήσει και να χάσουν την πίστη τους. Βέβαια, αυτό δεν τους απαγορεύει να χρησιμοποιούν αυτοκίνητο, το κινητό τους, τον υπολογιστή ή το Διαδίκτυο.

Σχετικά λίγοι επίσης είναι αυτοί που την αποδέχονται πλήρως και έχουν μεταμορφώσει το δόγμα τους σε μια συμβολιστική ιστορία για να μην επηρεάζεται από την επιστήμη, ή θεωρούν ότι η επιστήμη έχει κάποια όρια που δεν μπορεί να τα ξεπεράσει, ενώ αυτοί…μπορούν.

Οι περισσότεροι δεν έχουν ξεκάθαρη γνώμη. Δέχονται την επιστήμη εν μέρει, ή σε ότι τους βολεύει και στα άλλα την ξεχνάνε ή την κατηγορούν και αυτοί ως εν μέρει όργανο του Διαβόλου ή ως αδύνατη να ξέρει την αλήθεια. Στις δύο τελευταίες κατηγορίες κινούνται και οι απολογητές που έχουν βρει μερικά σύγχρονα πεδία της επιστήμης και του λάθος τρόπου που πέρασε στην μαζική ενημέρωση, για να στηρίζουν τους μύθους τους.

Η ειδική Θεωρία της Σχετικότητας και η γνωστή εξίσωση $\mathbf{E=mc^2}$

Οι θεϊστές και ειδικά οι χριστιανοί, χρησιμοποιούν τους όρους της φυσικής όπως ύλη και ενέργεια με την ορολογία και την σημασία της εποχής του Αριστοτέλη και

των Πατέρων της Εκκλησίας, στην οποία η ύλη και η ενέργεια εθεωρούντο κάτι το τελείως διαφορετικό και θεωρούν ότι η εξίσωση αυτή είναι μετατροπή της ύλης σε ενέργεια, θέλοντας να μας πείσουν ότι ο Ιεχωβάς ελέγχει αυτή την δυνατότητα και κάνει θαύματα παίζοντας μεταξύ κτιστού και "άκτιστου" όπως λένε, για ό,τι δεν είναι φτιαγμένο από ύλη. Φυσικά η λογική αυτή είναι λάθος. Η εξίσωση του Einstein, δείχνει σχέση μάζας (όχι ύλης) και ενέργειας που και οι δύο είναι υποστάσεις της ύλης. Σήμερα έχουν ανακαλυφθεί δεκάδες στοιχειώδη σωματίδια, αυτά που αποτελούν την βάση της ύλης και που έχουν ή δεν έχουν μάζα. Επίσης η νεότερη φυσική απέδειξε ότι κάποια από αυτά όπως τα φωτόνια συμπεριφέρονται ταυτόχρονα τόσο κυματικά (δηλαδή μεταφορά ενέργειας) όσο και σωματιδιακά σαν να έχουν μάζα και φυσικά όλα αυτά είναι συνιστώσες της ύλης.

Η γενική Θεωρία της Σχετικότητας, ο χωροχρόνος και οι διαστάσεις

Η παραμόρφωση του χωροχρόνου όπως περιγράφεται από τον Einstein και έχει επιβεβαιωθεί, μας δίνει την δυνατότητα να κατανοήσουμε τον χρόνο και τον χώρο σαν μια ενιαία εύκαμπτη κατάσταση τεσσάρων διαστάσεων, που μάλιστα μπορεί να καμπυλώνεται ανάλογα με την συγκέντρωση μάζας σε κάποια περιοχή του. Η θεωρία των περισσότερων διαστάσεων δίνει σε πολλούς το ερέθισμα να μιλούν περί πιθανότητας ύπαρξης όντων τα οποία υποθετικά μπορούν να μετέχουν σε πέντε διαστάσεις επηρεάζοντας τις ζωές μας, που φυσικά θα είναι θεοί και θα μπορούσαν και να παίζουν κατά βούληση με το τετραδιάστατο εύκαμπτο σύμπαν μας, σαν να μαλάσουν πλαστελίνη, έξω από τον χρόνο μας και την κατανόηση μας. Φυσικά, με την ίδια λογική μπορούν να υπάρχουν και άλλα όντα σε έξι διαστάσεις που να παίζουνε με όλους τους υπόλοιπους κλπ κλπ.

Η θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης

Η παρατήρηση των αστέρων διέπεται από το φαινόμενο Doppler και το 1910 οι Αμερικάνοι αστρονόμοι παρατήρησαν την μετατόπιση του φάσματος των μακρινών γαλαξιών προς το ερυθρό χρώμα, που δείχνει την απομάκρυνσή τους από εμάς. Οι παρατηρήσεις συνεχίστηκαν μέχρι τον Hubble που διατύπωσε και τον σχετικό νόμο. Η θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης διατυπώθηκε από τον αββά, δηλαδή καθολικό παπά, G. Lemaître το 1927, και ήταν επέκταση του νόμου του Hubble, στο ότι αφού απομακρύνονται όλοι οι γαλαξίες μεταξύ τους, ξεκίνησαν από ένα αρχικό σημείο με την μέγιστη δυνατή πυκνότητα. Η θεωρία αυτή αν και λύνει το θέμα της απομάκρυνσης, εμφανίζει άλλα προβλήματα άλυτα που μπορείτε να διαβάσετε στην wiki (υπάρχει και στα ελληνικά σαφώς φτωχότερη). Η θεωρία αυτή φυσικά δεν είναι η μοναδική, αλλά λόγω εντυπωσιακού ονόματος (Big Bang)

είναι η πλέον γνωστή και οι χριστιανοί την χρησιμοποιούν κατά κόρον, θεωρώντας ότι έτσι επιβεβαιώνεται η Βίβλος για την κατασκευή του σύμπαντος από το τίποτα, δηλαδή από τα χεράκια του Ιεχωβά. Φυσικά, οι νεότερες θεωρίες θεωρούνται καλύτερες και με λιγότερα προβλήματα, αλλά το θέμα ακόμα είναι ανοικτό.

Η κβαντομηχανική

Η κβαντομηχανική είναι η πλέον νεώτερη επιστημονική σύλληψη για να εξηγήσει τα φαινόμενα του μικρόκοσμου και είναι σχετικά δυσνόητη στον πολύ κόσμο, με αποτέλεσμα όχι μόνο οι χριστιανοί αλλά όλοι οι ιδεαλιστές να την χρησιμοποιούν ως άλλοθι για να υποστηρίζουν οτιδήποτε τρελό μπορεί να φανταστεί κανείς, βάζοντας απλά το πρόθεμα "κβαντική". Έτσι έχουμε ακούσει για κβαντική συνείδηση, κβαντικό θεό, κβαντική φιλοσοφία, κβαντική θεραπεία και άλλα φαιδρά που μπορείτε να βρείτε με μια απλή αναζήτηση και τα περισσότερα δεν έχουν σχέση με την επιστήμη. Η ενασχόληση των θεϊστών με την κβαντομηχανική, γίνεται γιατί νομίζουν ότι με αυτήν τα πάντα είναι πιθανά και ότι τα πράγματα συμβαίνουν στην τύχη για τον άνθρωπο ή μάλλον έξω από την δυνατότητα ελέγχου του και προφανώς σε πλήρη έλεγχο του θεού τους ίσως.

Αρχικά, να ξεκαθαρίσουμε ότι η κβαντομηχανική δεν κλόνισε ή απέρριψε την κλασική φυσική, όπως συχνά αναφέρεται, αλλά την συμπλήρωσε στα φαινόμενα του μικρόκοσμου, ή σε περιπτώσεις μικρών μαζών και μεγάλων ταχυτήτων του μακρόκοσμου, που η πρώτη δεν καλύπτει. Η νευτώνεια φυσική συνεχίζει και δουλεύει στον μακρόκοσμο όταν οι ταχύτητες είναι μικρές και τα μεγέθη μεγάλα. Έτσι η άσκεπτη γενίκευση των ιδιαίτερων κβαντικών φαινομένων και δυνατοτήτων στον μακρόκοσμο και κυρίως στον πραγματικό κόσμο που ζούμε, είναι λάθος.

Τα προβλήματα με τους θεϊστές εμφανίστηκαν όταν μαθεύτηκε η "**αρχή της απροσδιοριστίας**" (γνωστή και ως αβεβαιότητας) που περιγράφει την θέση ενός ηλεκτρονίου, με βάση την οποία θέλουν να τονίσουν ότι τελικά ούτε στην επιστήμη τα πράγματα είναι τόσο βέβαια όσο φανταζόμαστε, άρα ελέγχονται από κάποιον άλλο Νου δηλαδή τον θεό τους φυσικά, και είναι έξω από τις δυνατότητες των ανθρώπων. Επίσης το φαινόμενο της "**κατάρρευσης της κυματοσυνάρτησης**" κατά την παρατήρηση, έμπλεξε το θέμα της ανθρώπινης συνείδησης με το αποτέλεσμα των μετρήσεων και οι θεϊστές εκστασιάστηκαν να μιλάνε για την "συνείδηση του παρατηρητή" που επιδρά στο πείραμα όπως λένε.

Η πραγματικότητα είναι ότι η ορολογία “συνείδηση” της επιστήμης αναφέρεται στην συνειδητότητα, σε συνειδητοποίηση και όχι στην αντίστοιχη θεϊστική ερμηνεία που αναφέρεται στην ταύτιση με κοινωνικούς ηθικούς κανόνες (αυτό που λέμε, έρχεται σε αντίθεση με την συνείδησή μου). Παρατηρητής όμως στα κβαντικά συστήματα δεν υπάρχει με την έννοια που το φανταζόμαστε, αλλά όργανα μέτρησης και μάλιστα αντίστοιχης τεχνολογίας. Το συγκεκριμένο θέμα στην ουσία αναφέρεται στο πότε ένα κβαντικό σύστημα σταματά να είναι κβαντικό και συμπεριφέρεται κλασικά, άρα ο όρος συνειδητότητα σηκώνει μεγάλη κουβέντα, υπάρχουν άλλωστε θεωρίες ότι η κατάρρευση μπορεί να γίνει και από άλλες αιτίες πέρα από τις μετρήσεις μας ή και είναι τελείως ανεξάρτητη από αυτές.

Από την άλλη, στην κβαντική φυσική στην πράξη δεν υπάρχει καμία αβεβαιότητα. Η θεωρία της είναι ντετερμινιστική όπως και της κλασικής φυσικής. Η διαφορά είναι ότι ανάλογα με τις αρχικές συνθήκες έχουμε συγκεκριμένο πεδίο πιθανοτήτων και όχι απόλυτες τιμές. Υπάρχουν συγκεκριμένοι νόμοι που καθορίζουν την συμπεριφορά και την κατάσταση σε κάθε περίπτωση, γνωστοί και μετρήσιμοι που η επιστήμη μπορεί να χρησιμοποιεί κατά βούληση. Το ξανατονίζω, η “αβεβαιότητα” σε μία παράμετρο μέτρησης όταν η άλλη είναι γνωστή (ορμή και θέση ενός υποατομικού σωματιδίου-ηλεκτρονίου), δεν σημαίνει άγνοια της επιστήμης, ούτε τυχαία αποτελέσματα, αλλά πλαίσιο τιμών στα αποτελέσματα, που είναι γνωστού εύρους και αξιοποιήσιμο.

Στην πραγματικότητα και η επιστήμη δεν έχει κάνει ιδιαίτερες προσπάθειες εκλαΐκευσης των νεώτερων ανακαλύψεων, με αποτέλεσμα να σκυλεύονται οι έννοιες, τα συμπεράσματα της και κυρίως οι νεώτερες θεωρίες της, από κάθε λογής τσαρλατάνους, αλλά ακόμα και κάποιοι επιστήμονες να την χρησιμοποιούν για να προωθήσουν ευσεβείς πόθους τους επεκτείνοντας τις επιστημονικές θεωρίες σε χωράφια που δεν έχουν σχέση με την επιστήμη. Η Εκκλησία φυσικά και οι θεϊστές εκμεταλλεύονται οτιδήποτε ειπωθεί και σε συνδυασμό με την άγνοια του κόσμου, προβάλλουν κάτι από τις επιστημονικές ανακοινώσεις αποσπασματικά για να δικαιολογήσουν την ιδεοληψία τους. Η κατάσταση φυσικά στην χώρα μας είναι τραγική σε θέματα επιστημονικής εκλαΐκευσης και γνώσεων για τον λόγο αυτό είμαστε και από τις πλέον θρησκόληπτες χώρες της Ευρώπης. Άλλωστε για έναν που δεν καταλαβαίνει την επιστήμη επειδή του φαίνεται πολύπλοκη είναι ευκολότερο να παραμείνει στην θρησκεία που είναι απλή.

Επίλογος

Αυτή λοιπόν είναι η πραγματική σχέση της Εκκλησίας και του Χριστιανισμού με την επιστήμη. Ό,τι άλλο λέγεται από τις χριστιανικές ιστοσελίδες είναι για να ρίχνει στάχτη στα μάτια των προβάτων που δεν έχουν την γνώση για να καταλάβουν πόση υποκρισία έχουν οι ταγοί τους, και τι ψέματα τους λένε. Η Εκκλησία δεν χωνεύει την επιστήμη, το έχει δείξει στο παρελθόν και το δείχνει με κομψότητα πλέον και στο παρόν. Η αδυναμία της να την καταγγείλει όπως κάποτε και να την καταστείλει, την οδηγεί σε μια επιλεκτική χρήση της για να οικειοποιηθεί ότι μπορεί σαν δικό της όφελος ελλείψει και επαρκούς απάντησης από την Επιστήμη αφού η ίδια η Επιστήμη δεν ενδιαφέρεται για αντιπαράθεση με θρησκείες και ιδεοληψίες.

Από την άλλη, η Εκκλησία ξεχνά οτιδήποτε έχει καταρρίψει η επιστήμη από το δόγμα της, σαν να μην έχει ειπωθεί ποτέ και σαν να μην την ενδιαφέρει, αφού δεν στηρίζεται σε καμία λογική διεργασία αλλά στον σκοτισμένο από τον προσηλυτισμό νου των προβάτων της, που τους κάνει από την παιδική ηλικία και τους δίνει την σιγουριά ότι πάντα θα υπάρχουν αντίστοιχα πρόβατα για να την στηρίζουν. Για τον λόγο αυτό κόπτεται τόσο πολύ για το τι διδάσκονται τα παιδιά μας στα σχολεία, αφού θέλουν αυτή η άγνοια να διαιωνίζεται.

Φιλίστωρ